

Zdeňka Škopková

Marketing Executive, Kukutch

Na mojí vizitce je napsáno Marketing Executive.

Připravujeme online a offline reklamu a občas nějaké eventy. Já jsem ten prostředník, který to nechá zařídít a už si musím vymyslet, jak to udělám, jakou cestou, koho proto zvolit, aby to bylo nejjednodušší a nejlepší pro toho našeho klienta.

Určitě pružná pracovní doba. Když máme teď standardní kancelářskou práci v tuhle chvíli, že nemáme žádné výjezdy, tak se snažím pracovat od půl deváté. Ale není to takhle striktní – vím, že prostě můžu začít pracovat dřív, abych stihla některé věci a mohla skončit dřív a pak měla třeba odpoledne volné. A zároveň využívám někdy i home office, kdy je to pohodlný začít pracovat doma pěkně v klidu, dát si káfičko a vyřešit si všechny potřebné věci a pak se postupně přemístit na to místo, kde mám třeba schůzku s někým, a pak zpátky třeba do kanceláře. Já můžu pracovat tady odsud, z domova, můžu pracovat z autobusového nádraží, z vlaku nebo z auta – zapnu hotspot a můžu komunikovat s jinými klienty a pracovat na jiných věcech... když zrovna neřídím.

Ta naše práce je taková hodně náročná na to místo, protože máme naši oficiální šéfovou v Linci a zároveň máme kancelář tady a klienty máme po celé České republice, není to úplně jako klasická 8 hodinovka. Někdy je to 12 hodin a někdy jsou to jenom 4 hodiny, protože už víme, že máme vše připravené nebo rozdělené a nic nám nehoří.

Tím, jak jsme flexibilní, tak se většinou musíme přizpůsobit těm ostatním. Ale zároveň už s klienty s pracujeme delší dobu a už tam je nějak ta práce rozjetá. A už víme, kterým směrem se to má pohybovat a víme, že jeden klient sto procentně neodpoví před devátou hodinou, další klient prostě už odpoledne je mimo kancelář a už neodpovídá. Když máme odpočinkový den, tak to znamená, že jsme v kanceláři a jenom sedíme u počítače a pracujeme. A pak máme různé porady, které jsou přes Skype a zároveň máme schůzky s našimi klienty a takže musíme cestovat po České republice a zároveň pracovat na těch dalších projektech pro jiné klienty.

Člověk musí mít po ruce pořád a počítač a mobil. Jsme propojení přes různé sdílené dokumenty, přes různé schránky, jsme v komunikaci přes psanou podobu přes Slack, nebo když si potřebujeme, zavolat tak voláme přes Skype.

A když potom třeba vidím, co mám na starost, tak si to rozplánuji během toho dne a zase na druhou stranu, kdybych chtěla skončit dřív, že třeba večer mě čeká cvičení nebo zpěv a že tam chci být, tak vím, že buď musím začít pracovat dřív anebo musím pracovat efektivněji během celého, dne abych věděla, že jdu domů s čistou hlavou, že mě nic nehoří a nic mi jako neuteče, když odejdu si zacvičit v šest hodin. Teď jsem si za posledních 14 dní zvykla, že mám velký monitor, do kterého koukám, že už to není jenom malý počítač. Ale zároveň se mi moc dobře pracuje z postele, když můžu mít nohy nahoře, a úplně stejně dobře se mi pracuje, když sedím teď tady v kanceláři.

Já jsem nastoupila v září, kdy jsme připravovaly hrozně moc výstav, který se potom konaly v říjnu, takže jsem věděla, že tenhle týden bude takový hodně od rána do noci. Už jsem byla na to připravená, ale zároveň jsem sem šla s tím, že otevřená všemu, že jsem říkala nemám problém jet někam přes víkend, nemám problém pracovat do večera, ale samozřejmě jsem věděla a myslím, že to holky ani by tak nechtěly, aby člověk pracoval jako takhle pořád. Že jsem otevřená novým věcem nebo takovýmhle věcem, když to není pořád.

Důležitá je tam ta důvěra mezi sebou. A důležité je si říct, co je prioritní, co se musí udělat zároveň samozřejmě. Musíme si hlídat termíny a nemůžeme nic nechávat dojíždět na poslední chvíli, protože se tam může stát cokoliv.

Nikde náročný opravdu začít pracovat na něčem, co se nemusí odevzdávat hned nebo vím, že to zrovna počká. Je to jenom sebedisciplína – člověk se to naučí nebo řekne si, jak by to mělo být a pak to dodržovat. Někdy je to teda náročný, že člověk vypne počítač, ale pořád si jede v té hlavě do večera, do rána a pak přijde zase k tomu počítači a pokračuje. Že jako nevypne. Ale snažím se na tom pracovat, abych vždycky s tím zavřením počítače vypnula i hlavu.

Právě že to mě na tom jako baví, že tomu každý den nemusí být úplně stejný, to mě na tom baví úplně nejvíc.

PŘEPIS VIDEOROZHOVORU

Snažím se to nějak úplně nepromíchat – že si odpracuji to co potřebuji a udržovat si nějaký svůj osobní život.

